

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 15. travanj 2020. [\[Multimedia\]](#)

„Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnja kateheza posvećena je sedmome blaženstvu, blaženstvu „mirotvoraca“ koje se proglašava djecom Božjom. Drago mi je da ona dolazi odmah nakon Uskrsa, jer je Kristov mir plod njegove smrti i uskrsnuća kao što smo čuli u poslanici svetoga Pavla. Da bi se razumjelo ovo blaženstvo mora se objasniti značenje riječi „mir“ koju se može pogrešno tumačiti ili kadikad obezvrijediti.

Moramo se orijentirati između dviju predodžbi mira: prva je biblijska, gdje se pojavljuje lijepa riječ *shalòm* koja izražava obilje, procvat, blagostanje. Kad se na hebrejskom nekom poželi *shalòm* poželi mu se lijepi život, život punine i blagostanja, ali također istinski i pravedan život koji će se ispuniti u Mesiji, knezu mira (usp. *Iz* 9, 6; *Mih* 5, 4- 5).

Postoji, zatim, drugo, raširenije značenje gdje se riječ „mir“ shvaća kao neku vrstu unutarnjeg spokoja: smiren sam, u meni vlada mir. To je moderna, psihološka i više subjektivna ideja. O miru se obično misli da je spokoj, sklad, unutarnja ravnoteža. Ovaj drugi naglasak riječi „mir“ je nepotpun i ne može se apsolutizirati, jer nemir u životu može biti važan trenutak rasta. Mnogo puta sâm Gospodin unosi u nas nemir kako bismo mu išli ususret, kako bismo ga pronašli. U tome je smislu to važan trenutak rasta; iako se može dogoditi da nutarnji spokoj odgovara ukroćenoj savjesti, a ne istinskom duhovnom otkupljenju. Mnogo puta Gospodin mora biti „znak osporavan“ (usp. *Lk* 2, 34-35) i poljuljati naše lažne sigurnosti kako bi nas doveo do spasenja. I u tom se trenutku čini da nema mira, ali Gospodin nas je doveo na taj put kako bismo prispjeli miru koji će nam dati On sam.

Tu se moramo sjetiti da Gospodin *svoj* mir shvaća kao mir različit od ljudskog, od mira svijeta,

kada kaže: „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje“ (Iv 14, 27). Isusov je mir drugačiji, različit od svjetovnog.

Zapitajmo se: kakav mir daje svijet? Ako razmišljamo o ratnim sukobima vidimo da rat obično završi na dva načina: porazom jedne strane ili mirovnim pregovorima. Možemo se samo nadati i moliti da se ljudi uvijek odluče za ovaj drugi put. Moramo, međutim, uzeti u obzir da povijest čini beskrajn niz mirovnih pregovora prekršenih uzastopnim ratovima ili promjenom oblika tih istih ratova ili mjesta na kojima se odvijaju. I u naše vrijeme vode se pojedinačni ratovi na više poprišta i na različite načine.^[1] S pravom možemo posumnjati da u kontekstu globalizacije koja se sastoji prije svega od ekonomskih ili finansijskih interesa mir za jedne znači rat za druge. A to nikako nije Kristov mir!

Kako, naprotiv, Gospodin Isus „daje“ svoj mir? Čuli smo svetog Pavla kako govori da je Kristov mir „od dvoga učiniti jedno“ (usp. Ef 2, 14), razoriti neprijateljstvo i pomiriti. A taj se mir postiže po Njegovu Tijelu. On pomiruje sve stvari i sklapa mir krvlju svog križa, kao što na drugome mjestu kaže Apostol (usp. Kol 1, 20).

I ovdje se pitam, svi se možemo zapitati: tko su, dakle, mirotvorci? Sedmo blaženstvo najviše je obilježeno djelovanjem, izričito je djelotvorno. Verbalni izraz analogan je onome koji se u prvom retku Biblije koristi za stvaranje i ukazuje na inicijativu i djelovanje. Ljubav je po svojoj naravi kreativna – ljubav je uvijek kreativna – i traži pomirenje pod svaku cijenu. Djecom se Božjom zovu oni koji su svladali vještinu mirotvorstva i provode mir u djelo. Oni znaju da nema pomirenja bez dara vlastitoga života i da mir treba tražiti uvijek i na sve načine. Uvijek i na sve načine: ne zaboravite to! Treba ga tako tražiti. To nije autonomno djelo koje je plod vlastitih sposobnosti, nego je to očitovanje milosti primljene od Krista, koji je naš mir i koji nas je učinio Božjom djecom.

Istinski *shalòm* i istinski unutarnji sklad plod su Kristova mira, koji dolazi od njegova Križa i rađa novo čovjekoljublje uosobljeno u beskonačnom mnoštvu svetaca i svetica, domišljati, kreativnih, koji su osmišljavali uvijek nove načine za iskazati ljubav. Sveci, svetica koji grade mir. Takav život koji se živi kao dijete Božje, koje po Kristovoj krvi traži i ponovno nalazi svoju braću, istinska je sreća. Blaženi oni koji idu tim putem.

Još jednom sretan Uskrs svima, u Kristovu miru!

[1] Usp. *Homilija u vojnom svetištu u Redipugliji*, 13. rujna 2014 .; *Homilija u Sarajevu*, 6. lipnja 2015.; *Govor Papinskom vijeću za zakonodavne tekstove*, 21. veljače 2020.

Pozdrav poljskim vjernicima

Srdačno pozdravljam Poljake. Sljedeće nedjelje slavit ćemo blagdan Božjeg milosrđa. Sveti Ivan Pavao II. ga je utemeljio kao odgovor na Isusov zahtjev upućen svetoj Faustini: „Želim da blagdan Milosrđa postane utočište i zaklon svim dušama. Čovječanstvo neće naći mir dok se ne utekne vrelu moje milosti” (Dnevnik 699). Uputimo s pouzdanjem molitvu Milosrdnom Isusu za Crkvu i za čitavo čovječanstvo, posebno za one koji pate u ovom teškom vremenu. Neka Uskrsli Krist oživi u nama nadu i duh vjere. Od srca vas blagoslivljam

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

Želim svima da u punini živimo uskrsnu poruku, u vjernosti vlastitome krštenju, kako bismo bili radosni svjedoci Krista koji je umro i uskrsnuo za nas... Pozivam vas da svoj pogled neprestano upirete u Isusa koji je pobijedio smrt i koji nam pomaže prihvaćati patnje i kušnje života kao dragocjenu priliku za otkupljenje i spasenje.